

Hombres salmonella en el planeta Porno - Yasutaka Tsutsui

Yasutaka Tsutsui (Osaka, 1934) és un narrador peculiar. Conrea amb humor la ciència-ficció, practica una paròdia pròxima al postmodernisme i és autor d'una tesi doctoral sobre l'escriptura automàtica. *Hombres salmonella en el planeta Porno* aplega sis contes, el més llarg dels quals és el que dona títol al llibre. En el primer, *El bonsái Dabadaba*, els somnis s'encavalquen i es confonen amb la realitat; tot i ser un tema recurrent, Tsutsui en fa un tractament refrescant i ofereix un final imprevist. *Rumores sobre mí* és la reducció a l'absurd de l'interès creixent que manifesten els mitjans de comunicació per éssers anodins; comparat amb el primer, aquest conte té uns components d'al·legoria moral que el fan literàriament menys rodó. A continuació, *El límite de la felicidad* retrata l'angoixa amb què viuen l'oci els membres d'una família que pretenen viatjar a la platja i acaben essent víctimes d'una superpoblació mortífera. *El mundo se inclina* planteja la política representativa com a gestió en benefici propi que duen a terme éssers impermeables a les evidències. *El último fumador* es pot llegir com el retrat vitriòlic d'una societat que duu el paternalisme fins més enllà del respecte a la vida humana.

Arribats en aquest punt, el lector detecta unes quantes constants en els personatges que poblen els diferents contes: són amorals i arbitraris, freds i mesquins, serialitzats i estúpids, de vegades innecessàriament brutals. Ara bé, el lector no iniciat tindrà problemes per dilucidar si aquestes constants s'han d'atribuir a la societat japonesa, a la tradició literària que ha anat segregant, o bé a les opcions personals de l'escriptor Yasutaka Tsutsui. En tot cas, al llarg del llibre predomina una crítica al gregarisme, a la integració en una massa deshumanitzada i obedient, i també el to d'humor negre que Jesús Carlos Álvarez Crespo anomena *dotabata kigeki*, és a dir, una versió nipona de la comèdia bufa.

El relat titulat *Hombres salmonella en el planeta Porno* comença com un deliri pop, i després obre una reflexió sobre els límits de l'obscenitat, però de seguida se situa en la vessant més estrictament biològica de la ciència-ficció. Aquí potser cal recordar que el pare de Yasutaka Tsutsui era zoòleg, i que va inculcar amb èxit principis científics en el seu fill. El que planteja aquest conte és la substitució d'una ecologia tanàtica, en la qual cal menjar o ser menjat, per una ecologia eròtica, on tots els éssers sobreviuen en la mesura que s'estimen i copulen els uns amb els altres sense tenir en compte els límits de cada espècie.

El llibre es tanca amb una entrevista on l'autor parla dels germans Marx, de Carl Jung, de metaficció, de pel·lícules de sèrie B, de *manga*. També hi sosté que poques formes literàries permeten sotmetre la civilització a una crítica tan rotunda com la ciència-ficció. En fi: per conèixer una mica més aquest personatge, valdria la pena que altres editorials traduïssin llibres seus. Així podríem comprovar fins a quin punt parteix de la fantasia i es dirigeix a la realitat, o bé segueix el moviment invers.